

Tavlor

En vacker tavla skänks bort i hast,
föreställande en gammal gumma med en kvast
och gubben som just tagit rast,
rätat på ryggen, bortvänd från all potatisblast.

Dimman ringlar sig uppför hans fot,
så stel av kylan, likt en rot framtvingad
av jordens hårda mark,
seg, ådrad, böjlig, stark.

Men en rot får inte hjärtinfarkt
och ett dimmstråk aldrig lungsot
mot sjukdomen finns ingen bot,
människan får stå efter sin kast.

*

Morgondagen randas och dagen gryr,
upp i vind, upp i vind!

Vidare går vår färd, förbi bräckliga bryggor
och snöskimrande torn,
genom hagtornshäckar, diken
och fält med gyllengula korn,
invid rosenrabatter och svalors flyktiga bo
gravgårdars vita kors och eviga ro.

Vår färd den stannar till vid hemmets härd
och somnar in vid vår huvudgård.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nightngale med Poeter.se id #4750 innehar upphovsrätten